

Jeg synes, der er meget, der tyder på, at de meget store problemer, der er inden for det her erhverv, ikke bliver løst af de sanktionsmuligheder, der er til stede i dag. Det drejer sig både om overholdelse af regler om told og skat og arbejdsmarkeds- og socialområdet. Og det drejer sig jo ikke mindst om fødevarerikkerhed. Og hvis der er meget store problemer, må det være en samfundsmæssig opgave at udvikle instrumenter til at nedbringe størrelsen og antallet af de problemer.

Vi har ved de tidligere behandlinger sagt, at hvis ikke de her problemer blev løst eller kraftigt nedbragt med de instrumenter, der er til rådighed, så kunne man godt komme i en situation, hvor nogle instrumenter af denne her karakter, et udvidet næringsbrev eller et »kørekort«, som jeg synes det med et lidt fjollet udtryk også bliver kaldt, kunne tages i brug. Vi tror faktisk, at vi er ved at nærme os det tidspunkt, hvor det kan blive nødvendigt.

Hvis vi kommer i den situation, at det er nødvendigt, så er det klart, der er en række forhold, vi må have afklaret. Vi skal jo ikke have mennesker til at bruge tid på en uddannelse, som er overflødig. Vi skal ikke pålægge mennesker ekstraomkostninger, hvis ikke det er nødvendigt. Det må vi finde en løsning på, sådan at instrumenterne bliver målrettet til lige præcis at blive sat ind der, hvor det reelle behov er.

Der skal selvfølgelig også være klare kriterier for, hvad der skal til, for at man midlertidigt eller permanent mister sit udvidede næringsbrev, sådan at der bliver en høj grad af retssikkerhed og gennemsigtighed i systemet.

Jeg synes, at nogle af de argumenter, der er fremkommet i dag, som går på, at det her kun er besvær for erhvervslivet, på den ene side – som jeg allerede har tilkendegivet – er relevante og må inddrages i behandlingen, men de er jo på den anden side lidt misvisende, i og med at det, som hr. Christian H. Hansen også har påpeget, jo er et hedt næret ønske fra i hvert fald store dele af erhvervet, at der bliver lavet en ordening i denne her sammenhæng.

Man skal jo ikke være blind for, at det forhold, at mange erhvervsdrivende i dag ikke overholder reglerne, er stærkt konkurrencefordrivende i forhold til de ordentlige og hæderlige virksomheder, der rent faktisk overholder reglerne. Derfor kunne man jo godt argumentere for med en vis styrke, at det faktisk ville være til fordel for den gode del, den altovervejende del af erhvervslivet, at der blev etableret fair spille-

regler, så også den sidste del af erhvervet blev tvunget til enten at overholde reglerne eller forlade erhvervet.

Så det er vores tilgang til problemstillingen. Vi tror, at tiden er ved at være moden. Vi vil gå meget konstruktivt og aktivt ind i udvalgsbehandlingen. Vi vil søge afklaret, om det her kan lade sig gøre, sådan at vi undgår nogle af de risici, der er blevet påpeget, men vi tror faktisk, det er nødvendigt at vedtage noget i denne her retning.

Kl. 18.40

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Det skal bare være en servicemeddelelse, eller en faktuel oplysning, for hr. Jørn Jespersen får jo verden til at se ud, som om antallet af lovovertrædelser inden for det her område er eksploderet.

Det er rent faktisk ikke tilfældet. Der sker i realiteten ikke i noget større omfang overtrædelser af fødevarerlovgivningen. Ud af de 23.000 virksomheder, detailbutikker og restauranter, forekom der sidste år lukning eller tilbagekaldelse af godkendelse for 10 virksomheder. Der blev foretaget 48 politianmeldelser, udstedt 168 forbud og givet 610 administrative bøder.

Dette bare for at sætte tingene lidt i relief. Vi snakker om 23.000 virksomheder, og hvis vi opsummerer de tal, er det i størrelsesordenen ca. 800, der har været udsat for større eller mindre indgreb. Jeg synes måske, det lige hørte med, for at debatten ikke kører af sporet.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Tak til hr. Jørn Jespersen. Det er rigtigt, hvad hr. Christian H. Hansen sagde før, at det var godt med en god dialog, men jeg vil sige, at det er jo ikke det samme som, at man nødvendigvis er enige om, hvor man så ender henne.

Jeg skal høre, om de usikkerheder, den bekymring, som hr. Jørn Jespersen har omkring retssikkerhed, er nogle af de samme, som vi jo har. Det at man siger, at nye virksomheder skal være omfattet af den ordening, mens gamle må vente, indtil de falder i, er det en af de bekymringer? Det at man skriver, at ved gentagne overtrædelser kan en borger permanent, altså for evigt, fradømmes retten til at udøve sit erhverv, hvilket jo i virkeligheden måske er i strid med noget så fornemt som grundloven, er det en af de retssikkerhedsbekymringer, man har?